

πληροφορία την είχε άναστατώσει. Δεν όηρχε καμμία άμφιβολία ότι ό Μπόμπυ την άγαπούσε άκόμη κι' ότι παρακολουθούσε μ' άγωνία όλα της τ' άμαρτίρια. Ό παλιός λοιπόν φίλος της άείζε τη θυσία που είχε άποφασίσει νά κάνει πρός χάρη του. Ναι, θά έγκατέλειπε τό σύζυγό της και θά πήγαινε νά ζήσει με τόν άγαπημένο της Μπόμπυ. Γι' αυτό τώρα έπαιξ' αυτή την κομωδία. Άπάντησε λοιπόν μ' άδιάφορο ύφος στό σύζυγό της:

—Αυτός ό άνθρωπος δεν μου είνε και τόσο συμπαθής. Μ' άφού τό θέλεις, κάλεσε τον γιά νά δη την εύτυχία μας.

Κι' ό Όσκάρ Ταιθζ ή κάλεσε πράγματι, τόν μίστερ Ρούνγκες. Οι δύο τρυφερά φίλοι προσποιήθηκαν τόσο καλά τούς άδιάφορους, ώστε ό «βασιλιάς τών χοιρομεριών» δεν όπωπεύθηκε καθόλου τό σχέδιο της γυναίκας του. Άδειάζε τό ένα ποτήρι της σαμπάνιας ύστερ' από τ' άλλο, γελούσε κι' έκανε σόν τρελλός από την εύτυχία. Τέλος, μη άντέχοντας σόν πολύ ποτό, κυλιόθηκε κάτω από τό τραπέζι άναίσθητος. Οι δύο τρυφεροί φίλοι κυτάχτηκαν με λατρεία στά μάτια. Κατάλαβαν ότι είχε έρθει ή στιγμή νά γίνουν εύτυχοί.

—Γρήγορα, λέλα, της φώναξε ό Μπόμπυ, έτοιμάσου. Θά σε περιμένω στ' αυτοκίνητό μου.

Κι' έβουνε με βιαστικό βήμα από την αίθουσα. Η λέλα, χωρίς νά διστάση, έτρεξε με νευρικήτα στό διαμέρισμά της, μάζεψε όλα τ' ά κομμάτια της και τ' ά διάφορα «σουβενίρ» της σέ μιά βελούτα κι' έπειτα έγραψε δυό λόγια γεμάτα δηλητήριο στόν άνδρα της. Την ώρα όμως που έκανε νά σηκωθί από τό μικρό γραφείο της ένοιωσε μιά ζάλη. Γι' αυτό νά μη πείση, στήριχθηκε σ' ένα κάθισμα. Ήταν κίτρινη σάν τό κερί. Και ζαφρικά άκρως ένα σκίτημα οτά σπλάχνα της, που την έκανε νά δακρψει.

—Θέέ μου, ψιθύρισε συγκινημένη. Είμαι μητέρα!...

Κι' έπεισε σέ μιά πολυθρόνα, ενώ τό μυαλό της στριφογυρούζε. Πήγαινε νά τρελλαθί από τη χαρά της. Τά είχε ξεχάσει όλα. Τόν Μπόμπυ, που την περίμενε στ' αυτοκίνητό του, τό σύζυγό της, τ' ά πάντα. Τό μόνο που σκεφτόταν τώρα, ήταν ότι σέ λίγο θά γινόταν μητέρα.

Όταν συνήλθε από τη συγκίνησή της, ήταν τελείως διαφορετική. Χτύπησε τό κουδούνι κι' έλεπε με ψυχρότητα στην καμαριέρα της:

—Άς οδηγήσουν οι ύπηρέτες τόν σύζυγό μου στό δωμάτιό του. Είνε λίγο ζαλισμένος. Και είδοποίησε τόν μίστερ Ρούνγκες ότι άπόψε δεν θά βγώ. Θά μείνω στό σπίτι.

—Ναι, θά έμνε κοντά στόν άντιπαθητικό σύζυγό της. Τώρα είχε νά προστατεύσει μιά άλλη ζωή, που θά έφερνε στόν κόσμο και δεν ήθελε αυτό τό παιδί νά την κατηγορήσει ότι του είχε στερήσει τόν πατέρα του.

ΤΖΩΡΤΖ ΓΚΡΕ-Υ

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΜΑΤΑΙΟΛΟΓΙΕΣ ΠΛΟΥΣΙΩΝ

Ό βαθύπλοτος Άμερικανός Μάκεϊ, που έπωνομάζετο «Βασίλειος τού Άργύρου», είχε διακοσμήσει τούς τοίχους και την όροφή τού καπιτηρίου του με διάφορα Εύρωπαϊκά χαρτονομίσματα, τό όποιο όχημάτιζαν διακόρων άρκετά ώρα ά συμπλέγματα. Άλλά όταν είδε την διάκοσμησι αυτή ό δίσημος ζωγράφος Μάκενζι, έλεπε, χαμογελώντας, στό Μάκεϊ:

—Είνε κρίμα, που ζοδέφατε τόσα χρήματα γιά τέτοια παιχνιδάκια! Άν τ' ά δίνιατε σέ μένα τ' ά χρήματα αυτά, θά κλεινόμουν εδώ μέσα επί ένα χρόνο και θά έσκέπαζα την όροφή και τούς τοίχους με έργα, που θά τ' ά ζήλευσα κι' εγώ ό ίδιος άκόμα!...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Μιά Ζωή... Μιά Άγάπη... Είνε τό περιήν κατά σειράν βιβλίο της Γαλλίδος συγγραφέως Μ. Ντελλύ, που έξέδωσε κατ' αυτός ό έκδοτικός οίκος «Όμηρος» τού κ. Σπ. Πριστούρη (Πανεπιστημίου 84 β), μεταφρασθέν υπό της γνωστής λογίως κ. Αλεξάνδρας Λαλαούνη. Πωλείται εις όλα τ' ά κεντρικά βιβλιοπωλεία.

—Τό Διεθνές Βιβλιοπωλείον «Ελευθεροψάχος» έξέδωσε τό έργο τού κ. Στάθη Σηλιωτοπούλου «Στή Χώρα τών Φιόντι». Ό συγγραφέας έκθίσει στό βιβλίο αυτό τις ταξιδιωτικές του εντυπώσεις από τη Νορβηγία, τη μαγευτική χώρα τών φιοντι, με έξαιρετική τέχνη.

—Ό γνωστός λόγιος κ. Διονύσιος Καλογερόπουλος έξέδωσε δυό νέες μελέτες του: τήν «Σύντομη Βιογραφία τού Σαμουήλ Χάουζ» και την «Κερκυραϊκή Β.βιογραφία τών τελευταίων έτών». Ό κ. Καλογερόπουλος είνε αξιότιμος γιά τό μέχρι τούδε έργο του, τό όποιο συνεχίζει εύσημειδώς, μη φειδόμενος κόπων.

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σ' ά υποσχεθήκαμε, τό «Μπουκέτο» και ή «Οικογένεια» άρχίζουν από τού τεύχους αυτού την διανομήν εις τούς άναγνώστας των σειρών περιφήμων άριστοουργμάτων της ζέσης φιλολογίας.

Τό πρώτον βιβλίου, τό όποιον θά διανεμηθί δωρεάν στους άναγνώστας τών περιοδικών μας, είνε τό ύπέροχον αισθηματικών άριστούργημα τού ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Γιά ν' άποκτήσετε τό άριστούργημα αυτό πρέπει ν' άποκόψετε από τό «Μπουκέτο» ή την «Οικογένειαν» 4 έκ τών δημοσιευμένων εις την τελευταίαν σελίδα της όλης δελτίων και νά τ' ά φέρετε εις τ' ά Γραφεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

“Ετσι, μ' ένα έλάχιστον ποσόν, με τό έν πέμπτον της τιμής τού βιβλίου, θ' άποκτήσετε ένα τόμον κομψόν, έκ 300 περίπου σελίδων, θ' άποκτήσετε τό «ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», όπως δικαίως άνομάσθη τό έργο τού Άλφόνς Κάρ, τό όποιον σ' άς χαρίζομεν.

Οι έν τ' άς έπαρχίαις άναγνώσται μας θά προσκομίζουν τά 4 δελτία και τ' άς 8 δραχμάς εις τ' ά υποπρακτορεία τών έφημεριδών και θά λαμβάνουν τό βιβλίο των.

Μετά τό πρώτον αυτό άριστούργημα, θά χαρίσομε στους άναγνώστας μας, κατά τόν ίδιον τρόπον, και έτερα ύπέροχα αισθηματικά ρωμάντζα.

“ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Του ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοθ

“ΤΗΝ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ”

Του ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

κλπ. κλπ. κλπ.

“Η εύκαιρία δηλαδή είνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ. Άποκτάτε ΔΩΡΕΑΝ τό άριστούργημα της παγκοσμίου φιλολογίας, άγοράζοντες άπλως τό «Μπουκέτο» και την «Οικογένειαν».

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα τού έξωφύλλου

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ

“Όλα τ' ά δοκίμασα μέσα στόν ψεύτη κόσμο,
“Εγίνα μάνια κι' ένοιωσα και τό μεγάλο πόνο,
“Εβούζαξα, ξενόχησα, έπένοσα κοντά του.
“Άχ, τί γλυκειά που ήτανε ή άθάνα άγκαλιά του!

“Άχ! τί χαρά που έκλίνα μέσα εις την ψυχή μου,
Πού ήμουν μάνια κι' ένοιωθα κοντά μου τό παιδί μου,
Πώς έτρεμε ή καρδιά μου πάντα γιά τή ζωή του
Και έρχότανε και κάναμε μαζί του προσευχή του.

Και μ' όδες μου τις προσευχές,
Και όλη την λατρεία,
Μου τό έπήρε άγγελος,
Γιά πάντα ή Παγαλία.

ΑΡΙΑΔΗΝ ΒΕΛΜΟΥ